

GIỌT ĐÀN TRONG ĐÊM

Tiếng đàn ai vang hoài đêm vắng
Mộng mơ buồn than vãn ai đây
Một khúc dây tan nát cõi lòng
Tình say biết tình đời tri kỷ
Mênh mông ru hồn cung nguyệt vắng
Thảnh thốt sầu nhỏ lệ đêm sương
Giữa đêm khuya
Ai gảy khúc đoạn trường
Cho hương biến luân hồi vạn vật
Tiếng dùi dặt muôn vàn giai điệu
Âm giác nồng sinh hưởng tình yêu
Thêm thơ ca góp sóng vãn hồi
Thầm vang vọng muôn đời ân kiếp
Bàng bạc hương thu muôn lời huyền hoặc
Tiếng sóng vàng dồn dập bãi chiều hoang
Gió kéo cành tơ dải lụa xé gòn
Vi vút đó đáng điều chất ngát
Suốt bao đêm mơ về biển lạ
Tiếng đất buồn hoa hót hồn say
Thoảng trong sương có tiếng ai cười
Khẽ lay động tay ngà mời mọc

Phan Nghĩa

ĐỐI MẶT KẼ THÙ .

Giặc chiếm đất - giặc chiếm biển
Sao các người vẫn ngủ yên
Nín lặng đến ngưng ngừng như một lũ ma câm
Có phải chờ đến khi chúng cắt cổ dân
uống máu dân các người mới mở mắt
còn đất mất - biển mất chỉ việc bình thường
Một đám lâu la được dân nuôi béo tốt
Hèn hạ chui rúc trước mặt quân thù
Sát máu đều cáng với dân là giỏi
Ừ lì bịt mắt mặc kẻ cướp xâm lăng
Lũ phương bắc hãy ngừng tay lần chiếm
Nước Nam ta một dải nối dài
Bọn các người đã bao phen thảm bại
Sao vẫn nuôi mộng chiếm cứ biển Nam
Đừng tưởng có tay sai khai xuất từ bắc pó
Là viễn mơ xâm chiếm sẽ thành công
Không - một ngàn lần không
Xác các người sẽ là mồ viễn xứ
Thịt tàn - xương mục cùng mộng xâm lăng

Phan Nghĩa